

Autor: Ondřej Cigánik
Název práce: Polyfunkční dům na Pražském předměstí
Vedoucí práce: Tomáš Novotný, Atelier Novotný – Koňata – Zmek
Oponent práce: Jonáš Krýzl

Projekt vychází ze společného zadání atelieru N-K-Z, jež studentům umožnilo pracovat s historickým městem Louny. Autor se rozhodl rozpracovat studii polyfunkčního domu, posazeného do vlastního urbanismu, kterým přetváří dnešní Pražské předměstí.

Hmota polyfunkčního domu je ukončující částí nového blokového urbanismu, který zahušťuje stávající poměrně roztráštěné prostředí. Přibližuje ho více k městskému charakteru území, s ambicí navázat na historickou městskou strukturu a smysluplně do ní integrovat okolní solitérní celky stavební kultury let nedávných. Řešené území je z jihu lemováno poměrně rušnou páteří třídou Osvoboditelů. Klín polyfunkčního domu se svým způsobem snaží zpevnit tuto linii, vytváří hranu. V tomto měřítku se mi návrh jeví jako srozumitelný a přiměřený, v dialogu s okolním prostředím, včetně zvolené výškové hladiny a programové náplně.

Při bližším zkoumání hmotového řešení polyfunkčního domu začínám být nejistý. Není mi jasný důvod, proč je pro daný klínovitý tvar pozemku zvolen princip podélného atriového či pavlačového domu, společně s navrženým vertikálním funkčním členěním. Myslím si, že toto rozhodnutí vede ke komplikovaným často proti sobě jdoucím situacím, které jsou generovány již při základních provozních či dispozičních rozvahách. Nejasnost při formulaci základního koncepčního schematu domu je umocněna nedůsledným držením zvolené typologie. Výsledkem je dle mého názoru architektonická koláž, která jen těžko drží pohromadě a ze které neumím vycítit nějaký sjednocující koncept. Příkladem je pro mě řešení návazností po jednotlivých podlažích, nerozumím parteru a jeho postupně se snižující zalamané podlaže, atriu, které je spíše zbytkovým dvorem, kavárně s nejasným zásobováním, umístěním vstupu, barového pultu či zázemí, nebo nástupům do vertikálních komunikací, z nichž některá působí jako řešení požárních úniků ad hoc. V horních patrech jsou mi nejasná zakončení pavlačí, nad atrium vykonzolovaná hmota bytů, návaznost mostku na vedlejší navrhovanou hmotu, nebo konkrétní řešení dispozic bytů, které mají opravdu velmi malé ložnice a vnitřní chodby.

Při zkoumání přepisu architektonické studie do roviny technického bakalářského projektu již moje nejistota přechází v obavy. Nemyslím si, že to domu pomohlo, naopak se jeho slabiny ještě více odhalují. A to i přes to, že autor nepochybně obětoval rozsáhlé práci spoustu času a dotáhl ji formálně i obsahově do kompletní dokumentace, která je navíc správně členěna dle platné vyhlášky. Obsáhlost práce je korunována počtem detailů, tabulek různých prvků, excelových výpočtů statických a požárních zatížení, výkresů jeřábových drah atd.

Je mi to líto a snažím se najít důvody, proč mám takový pocit. Jako by autor nevěděl, jak uvažovat v souvislostech, jak dospět k vlastnímu rozhodnutí, jaké zvolit řešení. Stává se pak, že toto řešení je znovu koláží pro mě více či méně pochopitelných variant. Tady se musí architekt dokázat rozhodnout a systematicky materializovat projekt, musí být sám sobě hlavním oponentem a kritikem ve všech souvislostech a nemůže se absolutně spoléhat na své profesanty, kteří nemohou celý projekt chápat ve stejné hloubce a komplexnosti. Zodpovědné rozhodnutí architekta – to by měla bakalářka otestovat, to je důležité. Je to těžké a často risk, s nímž přijde kompromis i chyba, ale taková chyba se dá

tolerovat, je důkazem nějakého směřování a člověk se z ní poučí.

Proto nemá cenu zde sepisovat nějaký seznam a tvořit kritiku, spíše by mě zajímalo, jak autor sám hodnotí svoji práci a jakou zkušenost si z toho pro sebe – jako budoucího architekta – dokáže odnést.

Zajímalo by mě, jak zpětně hodnotí volbu typologie a následně konstrukčního řešení, traktování a tvarování nosné konstrukce.

Jak je řešeno odvodnění či odkanalizování atria a celého suterénu?

Jak by se podle autora reálně provedla stavba vjezdové rampy do garáží, jaký má autor názor na případnou možnost přirozeného odvětrání garáží?

Bylo by možné efektivněji řešit problém tepelných mostů mezi suterénem a přízemím, kde jsou slabiny zvoleného řešení?

Velmi mě zajímá, co si myslí autor o požárně bezpečnostním řešení objektu, které prakticky znemožňuje otevírat okna na pavlač. Neexistuje nějaké architektonické – dispoziční řešení, které by tento problém pomohlo z pohledu PBŘ vyřešit?

Není škoda, že se nelze dostat na střechu jinak, než vstupem přes světlík jednoho ze schodišť?

Přeji autorovi, aby příště dokázal najít a pojmenovat problematická místa dříve, než na konci projektu, aby v sobě našel sílu a odvahu vést nové projekty samostatně, přesvědčivě a s radostí, práci hodnotím D.

V Praze, 19.6.2018

Jonáš Krýzl

